

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Ivre Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De filiis presbyterorum. Consilium XXXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98691)

libus habet, simplicium beneficiorum naturæ magis accedit, *c. præfatis & ibi gloss. de off. ordin. lib. 6.* materia potius quam nomine inspectis; & cum mens dictæ ordinationis sit, excludere Coadiutorias, ubi coadiuvandi propter defectum administrationis nulla est necessitas aut probabilis occasio, manifeste videtur hæc Coadiutoria ad prohibitionem dictæ ordinationis pertinere: mens enim & ratio legis magis, quam verba inspicienda sunt. *l. Cum ratio de portio. qua lib. damnatorum conced. N. edl. Everard. in loco à ratione legis stricta.* Et cum eadem ordinatione indistincte prohibeantur Coadiutorie in omnibus præbendis, nulla distinctione inter Cathedralis aut alias Collegiatis præbendas facta; Cathedralis autem Canonicatus & præbendæ dignitates sint *c. Statutum & ibi gloss. de rescript. lib. 6.* videtur recte dici posse, prohibitam esse concessionem Placiti super quocunque beneficio, ubi Coadiutorie concedenda: vera ratio non subest, hoc est, ubi nulla est in spiritualibus vel temporalibus, præterquam percipiendi proventus ratione beneficii, administratio.

His itaque rationibus, quibus omnia fundamenta iuris quod præfatus Balduinus virtute dictæ Coadiutorie ad prædictam præposituram pretendit, adversa videntur; & per quas velut in primo aditu ac limine defectus iuris ipsius detegitur, credimus Amplissimos Dominos animi sui motum informare posse ad denegandum Balduino Placitum Regium super dicta bulla, & præscindendum occasionem & materiam multarum longarumque litium, quæ concessio Placito inter dictas partes esse, & durare poterunt sine spe obtinendi quoad præfatum Balduinum. *Sic iudicatum in Consilio Brabantie 12. Martij 1588.*

De filijs presbyterorum.

SUMMARIUM.

Spurius non potest esse beneficiatus.

1. Spurius irregularis est, & incapax ordinum ac beneficiorum, nisi ex dispensatione.
2. Filius presbyteri dispensatus ad ordines, an censetur dispensatus ad beneficia.
3. Dispensatio illegitima ad maiores ordines vel ad beneficium curatum vel ad plura reservata est Sedi Apostolica.
4. Potestatis defectus in actu quovis omnium maximus.
5. Dispensatus ad unum beneficium, an eo dimisso aliud acceptare possit.
6. Dispensatio indefinita ad beneficia, quæ & quot contineat.
7. Impedimentis pluribus concurrentibus unum tolli non sufficit.
8. Spurius non potest esse beneficiatus in Ecclesia, in qua eius pater ministravit.
9. Constitutio nova quando extendat effectum suum ad præterita & pendencia.
10. Intrusus quis dicatur.

CONSILIVM XXXIII.

Vide in eadem causa sub cons. xxx.

CONCEDENDO D. Ioanni Pamele Opponentis, quod D. Godefridus Hombeke impetrans in lite possessoria pro Can. Wamel. Tom. I.

nonicatu & præbenda in Ecclesia Collegiata S. Germani Thenenfis sibi concedi postulat, propter allegatam per Opponentem originalium literarum de sibi collata tonsura clericali amissionem; & præsupponendo, rem ita se habere, aliud occurrit, quod potentius Opponentis ad constituendam idoneam qualitatem, pro obtinendo & retinendo illo Canonatu, ex iuris communis dispositione resistit, hoc videlicet, quod Opponens non tantum non negavit, sed satis manifestâ confessione etiam recognovit, se esse filium presbyteri; & quidem illum, qui in dicta Ecclesia Thenenfi Canonatum & præbendam temporibus vitæ & mortis suæ obtinuit, * quæ macula & vitium dictum Opponentem irregularem ab initio fecit & incapacem, non tantum clericaturæ, atque aliorum ordinum, sed etiam cuiuscunque beneficii ecclesiastici, *cap. 1. de filiis presbyter. lib. 6.*

Verum quidem est per Episcopi, non tantum per Papæ dispensationem, ne illegitimè natum posse promoveri etiam ad omnes succellive minores ordines, *d. cap. 1.* & per extensionem dispensationis posse fieri capacem simplicium beneficiorum; sed desinitur Opponens ea in parte iusta & sufficiente probatione obidi, quod de hac dispensatione Opponentis, ut, non obitante macula originis seu genituræ, cum possit ad ordines promoveri, & ultra hoc etiam obtinere beneficia, neque Pontificis, neque Episcopales literæ proterantur. Quod etiam ex eo, quod paulo antè concessimus, præfatum Opponentem esse clericum tonsuratum aut saltem pro eo reputatum, inferri minimè potest: nam separata sunt hæc, clericatura & beneficiorum capacitas: * sic quod dispensatus ad ordines, non censetur eo ipso quoque dispensatus ad capacitatem beneficiorum; nisi id ipsum quoque in dispensatione ad ordines specialiter fuerit expressum: nihil enim prohibet, quod minus quis ordines habeat sine beneficio, *c. literas de filiis presbyter. Ant. Butrius in c. An si clericus §. de adulteris nu. 14. vers. vtrumquid autem dispensatio, de iudicijs. Et quamvis sint Ant. Butrius in d. c. 1. de filiis presbyter. lib. 6. in primis, qui dispensatum ad omnes ordines eo ipso quoque putent habilitatum ad capacitatem beneficii; quasi indignum sit, eum, qui ad maiores ordines promotus est, carere omnino Ecclesiastici beneficii provisione, c. Proposuit eod. tit. in sola tamen clericatura (qui an ordo Ecclesiasticus sit varie disputatur, c. Cum contingat, & ibi Panorami. & alij de aetate & qualitat. ordin. & indubitata sacri ordinis appellatione non continetur, c. De eo de temp. ordinum.) certum est in illius concessionis consequentiam non venire habilitatem ad beneficia obtinenda, quia diversa sunt Rebus. in praxi beneficii. p. 2. tit. de dispensat. super defect. nat. nu. 48.*

Præsumptio itaque, quæ hic pro clericatura Opponentis assumi posset, ex illius quasi possessione & communi reputatione, Præsertim accedente allegatione amissionis literarum Episcopaliū de ipsa primæ tonsuræ collatione, non potest extendi ad dispensationem super capacitate beneficii; ne quidem unius, multo minus plurium, ut mox dicitur. Exhibuit quidem Opponens quoddam extractum ex registro Collectorum, quos Episcopus

Episcopus Leodiensis eo tempore Lovanii habebat, de solutis iuribus dispensationis, non tantum ad minores, sed etiam ad maiores ordines, & ultra illos ad obtinendum tria beneficia, quorum unum etiam posset esse curatum, sed non satis in forma probante: cum huiusmodi extractum descriptum sit sine aliqua competentis iudicis commissione, & sine citatione partis adversæ cuius interfuit. Nam concessio, quod huiusmodi registris seu protocollis originalibus aliqua fides adhiberi possit, quod multis rationibus negat Agidius Ballamera, *const. 10. post. princ.* inde tamen descriptis exemplis seu copiis sine præcedentis iudicis commissione, parteque ad id non citatâ fides adhiberi non debet, *l. 2. & ibi Odofred. n. 2. de fide instrum. c. Cum p. Tabellio & ibi Doct. De fide instr. Castren. c. 1. 202. in causa consinium, nu. 1. vol. 1.* præsertim in re seu actu, qui absurditatem aliquam continet, ut esset in hac dispensatione, si illa sic obtenta fuisset.

Nam ut præsupponamus, rem ita se habere, ut scilicet Opponens tam latè patentem dispensationem ab Episcopo Leodiensi obtinisset (quamvis ex illo extracto satis deprehendatur Episcopi factum id non esse, sed Collectorum seu Commensariorum in oppido Lovaniensi deputatorum, ad colligenda Episcopi emolumenta, in ea parte diocesis Leodiensis, quæ sub Ducatu Brabantia tunc erat) præsupposito etiam, quod Opponens de ea literas sub sigillo Episcopi expeditas haberet, non possent tamen illa Opponentis suffragari ad demonstrationem, & probationem, quod ipse huius Canoniciatus, de quo hic queritur, capax unquam fuerit, aut sine alia nova non Episcopali, sed Papali dispensatione, illius aut alterius capax effici possit; est enim hæc forma facta dispensatio planè monstruosa excedens omnes fines Episcopalis potestatis. ³ Et primò quidem ex eo, quod in illa contineatur dispensatio illegitimè nati, non tantum ad minores, quod ius illi permittit, *d. c. 1. in princ. de filijs presbyt. lib. 6.* verum etiam ad maiores Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyterij ordines, quod expressa iuris constitutio Episcopo interdicit & prohibet; eâ potestate soli Sedi Apostolica reservatâ *d. c. 1. vers. ad ordines*: usque adeo ut nec Legato Apostolico id permissum censeatur, *gloss. in d. c. 1. in v. Sedis Apostolica*. Secundò ex eo, quod cum Episcopo à jure hoc tantum permissum sit, ut cum illegitimè nato dispensare possit, ut unicum dumtaxat beneficium simplex cui scilicet cura animarum non imminet, obtinere possit, *d. c. 1. & ibi glossa, in v. beneficium*, & §. *ille vero*, ulteriore potestate soli Pontifici reservatâ; per hanc tamen dispensationem, de qua hic questio, ad pluralitatem, & plurquam pluralitatem, hoc est, ad tria beneficia, Opponens contra tam apertam iuris dispositionem dispensatur; & quidem ad unum ex illis, cui incumbit cura animarum, cuius potestas ad solum summum Pontificem, non ad Episcopum aliquo modo, pertinet, *d. c. 1. §. 1. & d. §. ille vero, & gloss. in v. Sede præfata in c. fin. de filijs presbyt. lib. 6.* Cuius dispensationis tam prodigiösæ, & à juris communis dispositione nimis notoriè exorbitantis, concessio ob id ad culpam & imperitiam, vel avaritiam præfatorum Collectorum potius, quam ad

imprudentiam Episcopi, sub cuius plerumque ignorantis nomine hæc & similia exorbitantia per Officiarios committi solent, referenda est; & in omnem eventum vitio nullitatis infectam esse dicendum est. * Nulla enim ad nullitatem cuiuscumque actus inducendam maior & evidentior est causa, quam quæ desumitur ex causa efficiente, hoc est, ex defectu potestatis ejus, qui actum agit, *l. 1. §. final. ad Tertul. l. 1. §. hæc autem verba Quod quisque natus*; & præsertim illius, qui aliquid dat vel concedit, quod dare vel concedere non potest, *l. Si filius C. De donat. l. Nemo plus. De reg. iur.* & omnium maxime in expediendo id, quod à jurisdictione dependet, *Bal. in rubric. C. Si à non compet. ind. n. 4.* Atque ita fit, ut in proposito eo loco sit hæc allegata dispensatio, quasi numquam contenta fuisset, quia scilicet nulliter & inutiliter impetrata & concessa est: paria enim sunt superioris auctoritatem non intervenisse, & intervenisse illius, qui potestatem non habet, *l. 1. C. Si à non compet. ind.*

Cum igitur hæc dispensatio, quatenus est ultra unum simplex beneficium, sit ipso jure nulla, non potuit virtute illius, huius causæ Opponens manus suas extendere ad hunc Canoniciatum; ob id, quod ex conformi trium fide dignorum testium attestatione constat, præfatum Opponentem antè præsentiam suam provisionem de hoc Canoniciatu, obtinuisse & adhuc de præfati pacificè obtinere & possidere, non tantum unum, sed etiam quinque alia simplicia beneficia, & quidem unum in dictâ Ecclesia Henensi: sic quod evidentissimum sit gratiam dictæ dispensationis, quatenus illa jure aliquo modo subsistit, diu consumptam fuisse, & vigore illius hunc Canoniciatum litigiosum nec acceptari nec obtineri potuisse; limitata enim concessio, & præsertim adversus jus commune dispensatio ad unum, limitatum quoque effectum ad unum dumtaxat habere debet, *l. Cancellaverat De his qua in testam. del. Tirag. in tract. cessante causa p. 1. n. 147.* & dispensationis causâ cessante, cessare debet ipsa dispensatio, *Tiraguel. in d. p. 1. n. 91.*

Quinimò amplius dici potest, etiam si constaret tempore huius assertæ provisionis Opponentem factæ, eundem Opponentem nullum beneficium Ecclesiasticum habuisse, sed illa, quæ prius habuit vel resignasse, vel ipsi renuntiasse, nihilo magis qualificatus censeri posset ad obtinendum hunc litigiosum Canoniciatum vigore dictæ dispensationis, ob id, quod, ut jam dictum est, effectus dictæ dispensationis non tantum quoad unum simplex, ad quod validè dispensari potuit per Episcopum, sed etiam quoad tria, ad quæ de facto, non de jure per Episcopum dispensatus dicitur, ante assertam hanc provisionem fuerit omnino consumptus, eoque loco constitutus Opponens, quoad alia quæcumque etiam simplicia beneficia, quali minime dispensatus. * Et si enim ex sententia Ioannis Monachi, *d. cap. 1. de filijs presbyt. lib. 6.* Ioannes Andreæ in *d. c. 1. in novella*, ubique illegitimè natis (inter quos se quoque fuisse testatur, in addit. ad Speculat. tit. De filijs presbyt. Panor. in c. Inter ceteras nu. 1. de rescript. Gabr. Paleorus de nobis & spurys cap. 66.) pius æquo favens, existimet, unius beneficii simplicis adeptionem non impedire, quominus dimisso illo aliud à sic dispensato obtineri possit;

possit; crebrior tamen & in iure magis fundata est, ac decisione auditorij Rotæ Romanæ decis. 339. alias 1. De filijs presbyt. in novis, approbata, Archidiaconi sententia in d. c. 1. in fine, quod primo loco obtentum beneficium consumat gratiam & effectum dispensationis, ubi simplex & indeterminata est dispensatio ad beneficium, vel determinata ad unum beneficium; ex generali juris ratione, quod sermo simpliciter prolatus, de primo intelligi, & primo actu consumi, perfici, & finire debeat, l. Barres. §. hoc sermone De verb. sign. in hoc præsertim articulo, ubi cum illegitima persona sit restrictæ dispensator. Hujus enim generis dispensatio, contra id, quod de natura sua temper inducit inhabilitatem (ut est defectus natalium,) plurimum odiosa est; nec favorabilem interpretationem aut extensionem meretur; quod satis etiam agnoscunt, qui sententiæ Joannis Andreae adhærent, vñl. Francus in d. c. 1. in fine. Anchar. cons. 404. Tria dubia nu. 5. illam sic limitando, ut non obtineat in odiosa dispensatione cum illegitimo, præsertim filio presbyteri; quasi perinde prohibita sit successiva pluralitas beneficiorum, ut accumulata, Bellamera cons. 32. Pro introductione, in princ. & vers. sed in opinione; & in dubio non magis illa, quam hæc etiam à Papa concessa intelligatur. † Et cum à Papa dispensatio sit plurali locutione ad beneficia, effectus illius dumtaxat ad duo priora porrigitur; & cum nominatum ad duo vel tria conceditur, restringenda est ad duo, vel tria, quæ dispensatus prima obtinebit, c. Non potest §. 1. De præb. lib. 6. non etiam ut obtentis tribus, dimisso uno aut altero, ex his quantum aut quantum virtute hujusmodi dispensationis obtineri possit, vñl. Francus in d. c. Non potest §. illud n. 3. And. Tiraquel. in d. §. hoc sermone n. 38. Decius cons. 169. Diligenter. Vnde extra omnem dubitationem est, quod etiam stante dicta dispensatione, & præsuppositâ illius validitate, Opponens vigore illius non porverit hunc Canonicatum obtinere tunc & postquam virtute ejusdem dispensationis numerum ternarium in ea comprehendit, & amplius, implevit, atque in ternario, imò majore numero pacificus beneficiorum plurium possessor factus fuit.

Imò amplius huic dispensationi hoc obijetur, quod si constaret dictum Opponentem vel nullum vel nisi unum aut duo beneficia vigore dictæ dispensationis obtinuisse aut obtinere; nihilo magis qualificatus aut habilis esset ad obtinendum hunc Canonicatum, qui est in dicta Ecclesia S. Germani; ob id, quod ex propria etiam Opponentis confessione satis constat, patrem suum, dum vixit fuisse in eadem Ecclesia Canonicum præbendam; quæ res facit, ut ipse Opponens ejus spurius filius, non possit etiam virtute Papalis dispensationis, si id quoque in ea expressè non contineatur, non tantum eundem, quem pater mediâtè vel immediâtè habuit, c. Presentium c. Cui decorum c. Ad abolendam. De filijs presbyt. sed nec quemcumque alium Canonicatum, aut aliud beneficium in eadem Ecclesia obtinere, c. Ad presentiam, cap. Conquerunt eod. tit. Ita quod hujusmodi dispensationis ad duo simplicia, & unum curatum, beneficia vires suas non extendat ad illa, quæ sunt in illa Ecclesia, in qua pater dispensatus initiatum seu beneficiatus fuit;

sive sit simile, sive dissimile. Vnde etiam est quod surreptitia dicatur esse dispensatio à Papa obtenta, quâ alicui sic illegitimè nato conceditur, ut in Ecclesia, in qua pater ejus ministravit, Capellanus esse possit, si hoc quoque, quod sit in sacerdotio patris sui genitus, non expresserit, d. c. Ad presentiam. Sunt enim duo distincta & separata hæc vitia seu impedimenta, natum esse ex presbytero, & patrem presbyterum in eadem Ecclesia ministrasse seu beneficiatum fuisse, Panor. in d. c. Ad presentiam n. 1. * quorum altero sublato per dispensationem, manet vis impediendi ex reliquo, cujus in dispensatione nulla mentio facta fuit, l. si non lex 83. De hered. instituen. quot enim sunt seu occurrunt impedimenta, ut res quæ agitur, progressum & effectum habeat, tot debent illorum esse speciales, saltem per accumulationem, sublationes seu dispensationes, l. De pupillo §. si in pluribus veniit op. nuntiat. gloss. in cap. Cum pro causa in verb. tamquam excommunicatum De sent. excommuni. Inde quoque est, quod in dispensationibus, præsertim odiosis, qualis est omnis dispensatio cum omni illegitimo, præsertim ex presbytero nato, cap. 2. De filijs presbyt. lib. 6. casus omittus habeatur pro omisso, & relinquatur dispositioni juris communis, c. Susceptum De rescript. lib. 6. d. cap. 1. §. ult. De filijs presbyt. lib. 6. l. Communis fine 10. De liberis & posthum. † quæ est, ut diximus, quod filius ex presbytero natus non possit alicui beneficium in Ecclesia, in qua pater ministravit.

Nec quicquam facit ad tollendum hoc impedimentum, nec effectum hujus dispensationis, si per se valida esset, ampliatur aut extendit ad hunc Canonicatum, illud, quod Opponens ulterius allegat, patrem suum ante plures annos obiisse, & sic se cum suo patre in eadem Ecclesia in beneficijs non concurrere, nec Concanonicos esse: nam juris communis prohibitio non concluditur, in ejusdem temporis simultaneo concursu, neque ad incapacitatem seu inhabilitatem filij hoc requiritur, quod pater adhuc superstes sit, cum filius in eadem Ecclesia, vel simile vel dissimile beneficium ambigit; sed illam quoque consuit & perdurare vult, cum pater desijt in eadem Ecclesia esse beneficiatus: ita ut juris hæc prohibitio stet, & locum habeat, potissimum in filio presbyteri beneficium ambiente, seu impetrante, post patris obitum aut resignacionem, c. 2. 3. & 4. De filijs presbyter. Quamvis in filio legitime ante sacerdotium nato, tanta non sit juris prohibitio, Panor. in d. c. Ad presentiam n. 1. vers. oppono quod repellatur; ex una nimirum & eadem ratione, quod probum versetur in filio presbyteri, qui ob id inter infames & turpes personas refertur: cujus probi vestigia propter honestatem non debent in eadem Ecclesia per successionem inter patrem & filium continuatam extare, vel continuari ex persona filij, Panor. in d. c. Presentium in fine. sed ejusdem probi & incontinentiæ paternæ memoria longissime à locis Deo consecratis arceri debet.

Ex qua consideratione, per decretum sacri æcumenici Concilij Tridentini, juris communis hæc antecedens constitutio renovata & ampliata est, sess. 25. c. 15. De reformatione; ut non liceat filijs clericorum, qui ex legitimo matrimonio nati non sunt,

lunt, in Ecclesijs, ubi eorum patres beneficium aliquod Ecclesiasticum habent aut habuerunt, quodcumque etiam dissimile beneficium obtinere, nec in dictis Ecclesijs quoquo modo ministrare; & sic quidem, ut super eo impetrata dispensatio censetur irreptitia. * Aperta sanè est hæc conciliaris constitutio, quæ post publicationem dicti Concilij pro communi jure observanda est. Et sic quidem, ut cum hoc Concilium ex bulla Pij Papæ Quarti, sub data decimo quinto Calendas Augusti anno 1564. vim novarum constitutionum accepit, & omnes Christiani fideles ligare incepit ex Calendis Maij eodem anno 1564. ut constat ex hac bulla subiecta impressioni dicti Concilij Tridentini; dubium non sit, quia effectum suum prohibitivum ad casum, de quo hic quaeritur, & diu post dicti Concilij publicationem in anno 1579. accidit, pertingat & extendat. Est enim nova constitutio non extendat effectum suum & operationem nisi ad futura, c. 2. in fin. De constitut. præterquam si hoc in nova constitutione cautum sit; ut ad præterita quoque & pendentia negotia pertinere debeat, l. Leges & constitutiones de legib. extendit tamen, & retrofertur ad præterita, & potissimum adhuc pendentia, nec omnino consummata, quando in illa continetur juris veteris declaratio aut confirmatio magis, quam novi juris introductio, c. Cum tu de usuris, in Auth. de sil. ante dot. instrum. natu, Bart. in l. Omnes populi de inst. & iure; ut est in proposito articulo, ne filius presbyteri consequi possit beneficium in Ecclesia, in qua pater, ex quo illegitimè natus est, prius intitulatus seu beneficiatus fuit vel adhuc est; quod jure veteri satis quoque prohibitum fuit, d. c. 2. 3. & 4. De filiis presbyt. licet non tam aperte & distinctè. Cum aliqui in dicta asserta Episcopali dispensatione non contineatur huius juris prohibitivi relaxatio, seu adversus illud dispensatio, ut virtute illius Opponens quoque consequi posset vel paternum beneficium, vel aliud in ea Ecclesia, ubi pater antea beneficiatus fuit, aut tunc adhuc erat, vel esse non desierat.

Ex quibus omnibus manifestissime constat, huius cause Opponentem prorsus incapacem & inhabilem fuisse & esse ad obtinendum & retinendum hunc, de quo in causa litigatur, Canonicatum; propter maculam genituræ, quam ex patre sacerdote patitur: adversus quam nullam proferre potuit efficacem seu validam Papæ, multo minus Episcopi sui eum ad ordines promoventis, sufficientem dispensationem, per quam habilitatus vel qualificatus fuerit, ad obtinendum hunc Canonicatum in illa Ecclesia, in qua ejus pater similem in vita & morte sua habuit & possedit: sic quod Opponens verè intrusus sit in hoc beneficium, & pro intruso in illud omnino reputari, omnesque penas adversus intrusos à jure constitutas pati debeant. Intrusus enim extra omnem dubitationem est, qui se ingerit beneficio, cujus capax non est ex conditione seu qualitate suæ personæ, sive quia Clericus non est, c. 2. De institut. cum in laicum non cadat jus Canonica, aut alterius Ecclesiastici beneficii, gloss. in V. tales in d. c. 2. De institut. & in c. Cum M. Ferrariensis, in V. receperunt de constit. Franc. Marcus de iur. 1355. parte 1. sive quia etiam stante clericatura, ex aliqua juris prohibitione beneficii incapax

est: vel in genere, ut est cum illegitimus clericaturam ex dispensatione Papæ vel Episcopi consecutus, sed non perinde dispensatus est etiam ad beneficium obtinendum, d. c. 1. De filiis presbyt. ita ubi ob delictum incapax factus est, ob limoniam videlicet, Card. in cap. Nisi cum pridem de reatuat. Felin. in c. In nostra nu. 30. De rescrip. hæreticis, aut aliud delictum, ob quod Clericus ipso jure privari posset beneficio, quod tempore delicti commissi obtinebat, Felin. in d. c. In nostra; item cum Clericus ex constitutione Ioannis XXI. Papæ, in extravagan. Execrabilis De præben. ad quæcumque etiam simplicia beneficia inhabilis factus est, ob simul eodem tempore contra juris prohibitionem, in c. De multa §. 1. De præben. retenta incompatibilia beneficia, d. Extravagan. Execrabilis §. porro, versic. & inhabilis penitus, Gemanian. cons. 86. in causa Tridentensi in fine & in c. Licet Episcopus de præb. lib. 6. vel etiam in specie, ut est in beneficio regularibus conferri consueto, quod prohibetur Clericis secularibus conferri, c. Cum de beneficio de præb. lib. 6. item quod huc spectat, in beneficio patris sacerdotis filio ejus immediatè, & interdum etiam mediatè non conferendo, c. Veniens, in princ. in V. intrusus De accusat. cap. Ex transmissa, cap. Ad extirpandas De filiis presbyter. item in omnibus beneficiis Ecclesiæ, in qua filij spurij pater aliquando ministravit seu beneficiatus vel est vel fuit, d. Concil. Trident. c. 15. Sess. 25. Et generaliter intrusus est, qui laborat aliquo vitio, propter quod deberet privari beneficio, cum illud de facto obtinet, etiam si auctoritate superioris in illo positus sit, Felin. in d. c. In nostra nu. 11. Cum ergo jux præcipiat, ut ab Ecclesia seu beneficiis amoveantur, qui ex patre sacerdote nati sunt, etiam si sint Clerici, si super hoc debitè dispensati non sunt, c. 2. & 3. c. fin. De filiis presbyt. dubitandum non est, quin pro intrusis haberi debeant, qui sic illegitimè nati, sine sufficiente dispensatione ab eo, qui dispensandi potestatem habet, in beneficium & præsertim paternum, vel quod est in Ecclesia in qua pater vel est vel fuit beneficiatus, se ingerunt; etiam ex collatione seu provisione illius, qui aliqui conferendi seu providendi personæ minus qualificatæ potestatem habet.

De filiis presbyterorum,

S V M M A R I U M.

De filiis presbyterorum ad ordines non promovendis.

1. Religionis professio tollit spurietatē maculam quoad promotionem ad ordines.
2. Ordinatus à non suo Episcopo quando non habeat suscepti ordinis executionem.
3. Irregularis non efficitur qui in ordine vitiosè suscepto ministrat, nisi suspensus sit ab ordine.
4. Promotus vitiosè ad ordines, an per Episcopum reabilitari possit.
5. Filius presbyteri per solum Papam dispensatur ad ordines maiores.

CONSILIUM XXXV.

IN proposito casu varia est & multiplex juris consideratio: quippe in primis video non satis expensum esse, quod in casu seu themate proponi-